

УГОДА ПРО АСОЦІАЦІЮ УКРАЇНИ З ЄС ЯК ДЖЕРЕЛО МІЖНАРОДНОГО ПРАВА: ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

Грина Клеба, Марія Ващишин

*Львівський державний університет фізичної культури м. Львів,
Україна, e-mail: kleba13@gmail.com mary.vashchysyn@gmail.com*

Актуальність теми. Уже три роки після підписання Угоди про асоціацію України з Європейським Союзом тривають процеси адаптації національного законодавства до вимог Євросоюзу, котрі є необхідною передумовою майбутнього членства України в ЄС. Повноправне членство України в ЄС дасть змогу на основі безвізового режиму розвивати на вищому рівні один із найперспективніших в Україні напрямків економічної діяльності – туризм. Однак через невиконання окремо взятих Україною міжнародно-правових зобов'язань гальмуються процеси приєднання нашої держави до Євроспільноти, і українці досі не можуть вільно подорожувати до країн ЄС, а вітчизняні туроператори – безперешкодно укладати договори з європейськими партнерами.

Мета дослідження – проаналізувати стан інтеграційних процесів та зміни в законодавстві відповідно до вимог ЄС.

Об'єкт дослідження – Угода про асоціацію України з ЄС.

Предмет дослідження – відносини, що виникли у зв'язку з адаптацією законодавства України до вимог Європейського Союзу.

Методи дослідження: порівняльно-правовий, історичний метод, синтезу, діалектичний.

Розвиток інтеграційних процесів України з ЄС відбувається на підставі норм міжнародного права. [1]. Важливими джерелами міжнародного права у галузі туризму є Глобальний етичний кодекс туризму, який визнає туризм чинниками сталого розвитку і передбачає, що всі учасники туристського процесу зобов'язані охороняти довкілля і природні ресурси з метою забезпечення здорового, поступального і сталого економічного зростання на благо рівноправного задоволення потреб сьогодишніх і прийдешніх поколінь [2]. Манільська декларація наголошує на економічному складнику туризму. Розвиток внутрішнього туризму позитивно позначається на внутрішній економіці країни, оскільки балансує її і дає змогу залучати

кошти іноземних інвесторів та іноземних туристів у розвиток туристичної інфраструктури.

Правовою основою відносин між Україною та ЄС є Угода про партнерство та співробітництво від 16 червня 1994 р. (набула чинності 1 березня 1998 р.), яка започаткувала співробітництво з багатьох політичних, торговельно-економічних та гуманітарних питань. Україна співпрацює з ЄС в рамках проекту «Східне партнерство».

15 квітня 2004 року був прийнятий Закон України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу», 21 березня 2014 року була підписана політична частина угоди асоціації з Європейським Союзом. Економічну частину угоди «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» було підписано 27 червня 2014 року, 23 лютого 2017 року Верховна Рада ратифікувала Угоду між Урядом України і Європейським Союзом про участь України у програмі COSME («Конкурентоспроможність підприємств малого і середнього бізнесу 2014–2020»).

На сьогоднішній день процес інтеграції реалізується у трьох пріоритетних напрямках: Угода про асоціацію України з ЄС, зона вільної торгівлі, безвізовий режим. Однією з основних які виконала Україна вимог, було створення Національного антикорупційного бюро 16 квітня 2015 року. Угода про асоціацію передбачає для України зобов'язання імплементувати близько 350 європейських актів до 2025 року. Одним із таких є питання щодо охорони довкілля, що вимагає великої кількості зобов'язань від України.

Міністерство екології і природних ресурсів України зробило вже кілька кроків до адаптації національного екологічного законодавства шляхом розроблення законів, зокрема «Про стратегічну екологічну оцінку» (він встановлює правові та організаційні засади оцінки впливу на довкілля, яка спрямована на запобігання шкоді довкіллю, гарантування екологічної безпеки, охорони довкілля, раціонального використання і відтворення природних ресурсів у процесі прийняття рішень про здійснення господарської діяльності, яка може значно впливати на довкілля, з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів).

Метою закону «Про оцінку впливу на довкілля» є встановлення сфери застосування і порядку здійснення стратегічної екологічної оцінки, інформування про прийняте рішення та моніторинг впливу виконання документа державного планування на навколишнє середовище. Ми бачимо, що закон

забезпечує участь громадськості в обговоренні і розвитку територій, проте ці законопроекти були ветою президентом. Водночас варто відзначити позитивні зміни, що вже внесені до водного законодавства України для адаптації норм «водної» Директиви ЄС стосовно запровадження «басейнового» принципу управління.

Прийняття вищезгаданих законів у перспективі сприятиме збереженню довкілля та сталому розвитку туризму на території України, зокрема одного з пріоритетних його видів – екологічного туризму. Наша держава забезпечена усіма необхідними природними туристичними ресурсами, котрі є привабливими як для внутрішніх, так і для іноземних туристів.

Висновки. Адаптація національного законодавства налагодить співпрацю українських туроператорів зі суб'єктами туристичної індустрії країн ЄС, а безвізовий аспект допоможе нам вільно обмінюватись досвідом з майбутніми партнерами та надасть змогу українським громадянам більше подорожувати та створювати позитивний імідж для держави.

Список використаних джерел

1. Виконання Угоди про асоціацію [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1337071049434/pravo/mizhnarodne_pravo_osobliva_sistema_prava
2. Глобальний етичний кодекс [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/metod_tourism/mashkova_dod2.htm